

[Aase Olesen.]

have undersøgt, hvad der reelt sker af ændringer. Umiddelbart, når man ikke er dybt inde i de sager, kan man ikke se, om der sker store ændringer, men ser man på, om der skal bruges 13 mand mere, så kan man selvfølgelig godt få nogle tanker om, at det er ret så meget, der skal ske.

Jeg vil godt vende tilbage til det, fru Dorte Bennedsen sagde om alle tænkelige og utænkelige ulemper for erhvervslivet. Hun mente altså ikke, at det var rimeligt at tage de hensyn, der er nævnt her. Jeg vil godt spørge ministeren, om han ikke mener, det er rimeligt at tage hensyn. Der tænker jeg specielt på, at et meget omfattende krav til prismærkning og kvantitetsmærkning jo i langt de fleste tilfælde vil føre til mærkning på fabrikken eller mærkning i grossistledet.

Det fører to ting med sig. For det første en prisstivhed, og om den kan man sige, at den kan være positiv set fra erhvervslivets og fra forbrugernes side, og at den kan være negativ.

Det andet, den fører til, er en, skal vi kalde det forsyningscentralisering. Vi havde dette spørgsmål oppe til debat, da vi diskuterede nærbutikker og lukkelov osv. Hvis man på en eller anden måde skal mærke centraliseret, så må det også kræve indkøb af store partier, og det bliver altså på den måde indirekte noget, der først og fremmest generer de små butikker, vi har i de lokale områder, de såkaldte nærbutikker.

Jeg vil godt høre, om ministeren i modsætning til den socialdemokratiske ordfører finder, at det er rimeligt, at sådan nogle hensyn også kommer ind i overvejelserne, når man skal give dispensation.

Ole Olsen (SF):

Socialistisk folkeparti kan godt tilslutte sig lovforslaget i den form, hvori det foreligger. Men vi kan ikke lade være med at være en lille smule kede af de svækkelser, der faktisk er sket i forhold til kommissionsudkastet. Der er også sket en enkelt skærpelse, og den kan vi i og for sig godt lide. Der er nu åbnet mulighed for, at afdragsvis salg og handel med brugte varer kan komme ind under lovens område, og det må betegnes som et fremskridt. Men tilbageskridtene i forhold til kommissionsbetænkningen er nu mere væsentlige, end fremskridtene er.

Det er meget beklageligt, at reglerne om varedeklaration helt er faldet ud. Det ligger sådan, at i kommissionsbetænkningen skriver man direkte, at prismærkningsreglerne alene vil kunne opnå den tilsigtede virkning, såfremt der tillige skabes hjemmel for, at varer skal forsynes med oplysning om deres egenskab og indhold m. v. Vurderingen i kommissionen gik altså ud på, at det er nødvendigt for overhovedet at få rimelig fornøjelse af prismærkningsreglerne, at man også skal anvende deklareringsreglerne.

Det må vi altså meget beklage er faldet ud. Vi kan da godt i udvalget diskutere, om det kan komme ind igen, men jeg må indrømme, man har sine tvivl, som man altid har, når ting bliver rodet ind i det her fortvivlede forlig, augustforliget. Så er parterne åbenbart enige om, at det skal se sådan ud. Det vil jeg altså beklage meget.

Så er bestemmelserne i lovforslagets § 7, stk. 2, blevet betydelig ringere end i kommissionsforslagets § 3, stk. 2, om mærkning med enhedspris. Kommissionsforslaget gav adgang til, at man kunne deklare enhedsprismærkning, altså kilopriser og den slags, for varer i almindelighed. Nu er det blevet til vareområder, der har betydning i det daglige forbrug, og hvor det må antages at være af særlig betydning som prisvejledning for forbrugerne. Jeg synes nok, at det er en ret drastisk indskrænkning, der er sket, og det er et spørgsmål, om ikke man roligt kan overlade til monopoltilsynet at finde ud af, hvilken vare man skal anvende det på. Der har vist ikke hidtil været tendenser til, at man er gået hårdt frem. Så vidt jeg ved, har der kun været to anker i den slags sager, og det tyder jo ikke på, at der har været den vilde utilfredshed i erhvervslivet med det, der faktisk er sket hidtil.

Som sagt kan det godt være, at prismærkningen efter § 1 for en række varer går hen og bliver ret intetsigende. Man kan ikke sammenligne kilopriser, det er svært at drage sammenligning fra butik til butik eller fra den ene mærkevare til den anden.

Men trods disse åbenlyse mangler ved lovforslaget agter socialistisk folkeparti at gå positivt ind i udvalgsarbejdet, og jeg går også ud fra, at vi vil stemme for lovforslaget, når det kommer til endelig afgørelse.